

Nieuwe Pekela, 27 oktober 2020,

Beste Jaap, beste Pekelders,

Deze brief schrijf ik met een erg dubbel gevoel. Trots, weemoed en hartenpijn strijden om de eerste rang. Na bijna 15 jaar komt er per 31 december 2020 een einde aan mijn tijd als volksvertegenwoordiger van Pekela. In het komende jaar ga ik aan de slag als verslaggever bij *Dagblad van het Noorden*. Die taak is niet te combineren met het raadslidmaatschap.

Over dit besluit is geen nacht ijs maar een flinke vorst gegaan. Een vriesperiode waarin ik dat van waarde moest leren herwaarderen. Mijn conclusie: ik moet nu politieke kleur verliezen om weer wat kleur op de wangen te krijgen. Dit is daarom ook een hele persoonlijke keuze.

Hoewel deze stap voor de buitenwereld mogelijk een bijzondere is, is dat voor mijn binnenwereld allerm minst. Van jongs af aan wil ik de wereld in al haar bijzonderheid verslaan. Nu ik die kans krijg moet ik die grijpen. Ik zal een dienstbare waakhond zijn/ blijven namens de samenleving, een geleidehond in een verwarrende wereld maar nooit een schoothond van de macht. Wat dat betreft krijgt mijn leven als 'volksvertegenwoordiger' aan de andere kant van ons democratisch speelveld een bijzondere wending.

Vanaf mijn 18de heb ik de onschatbare eer gehad om Pekelders te vertegenwoordigen in de gemeenteraad. Van een 'snotneus' tot het langst dienende raadslid. Ik heb de mooiste en lelijkste dingen in de politiek meegemaakt. De strijd samen met hele gewone mensen die buitengewone dingen deden voor hun gezin en hun gemeenschap. Het gesloten front als er aanvallen van buiten kwamen. De verenigde harten bij geluk en verdriet. Het heeft me allemaal gevormd tot wie ik ben: een kind van Pekel.

Veel Pekelders ben ik dank verschuldigd. Strijdmakkers binnen en buiten de partij. De mensen die op de donkerste momenten een licht ontstaken. Hun steun en vertrouwen heeft veel meer betekent dan ze zelf ooit kunnen vermoeden. Ik wens jullie alle liefde en geluk van deze wereld. Dat komt hier overigens nooit zomaar uit de lucht vallen, daar moet altijd hard voor gewerkt worden. Pekel verdient veel meer dan het krijgt, het is aan jullie om die kloof blijvend te slechten. Ik zal dat kritisch en dienstbaar blijven volgen.

Zoals vaker in mijn leven vond ik bij dit besluit houvast uit woorden van de Desiderata:

"Geniet zowel van wat je hebt bereikt als van je plannen. Blijf belangstelling hebben voor je eigen werk, hoe nederig dat ook moge zijn: het is een werkelijk bezit in het veranderlijk fortuin van de tijd."

Tot snel in ons prachtige dorpen!

Met hartelijke groet,

Pim Siegers